

Een vreemde mevrouw

Mijn vader Hermanus Rem bezorgde al vanaf vlak na de oorlog de Typhoon (nu dagblad Zaanstreek) door het hele dorp. Hij komt van de Zuid, wij woonden aan de Noord en omdat er elke week geld opgehaald moest worden kende iedereen in het dorp mijn vader.

Hermanus Rem

Weiver 57

Hij had een giro en daar werd ook zijn salaris op gestort. Elke week haalde hij eenmaal geld voor 1 week. Nu zat er altijd mr. Heerlijn achter het loket bij het postkantoor en dat ging altijd goed. Tot dat die een keer ziek was en er een vreemde mevrouw achter het loket zat. Mijn vader vroeg om een bepaald bedrag en de mevrouw (niet uit het dorp) vroeg om een legitimatie. Die had mijn vader niet, maar niet getreurd, hij draaide zich om naar de wachtenden achter hem en vroeg: ben ik mr. Rem. Iedereen in de rij knikte van ja, maar dat was niet genoeg. Geld kreeg hij niet mee. Mijn vader had geen rijbewijs of paspoort dus zat er niets anders op dan naar het gemeentehuis te gaan voor een legitimatie. Maar ja dat duurde wel even en in de tussentijd had mijn moeder geen huishoudgeld. Uiteindelijk heb ik maar geld opgenomen, zodat mijn moeder de boodschappen die week kon betalen.

Erik Rem